

"בית אילון" בבית אלפא-
(ראיונות, אמירות, תמונות, הבזקים...ועוד)

עורכת רוני אשל

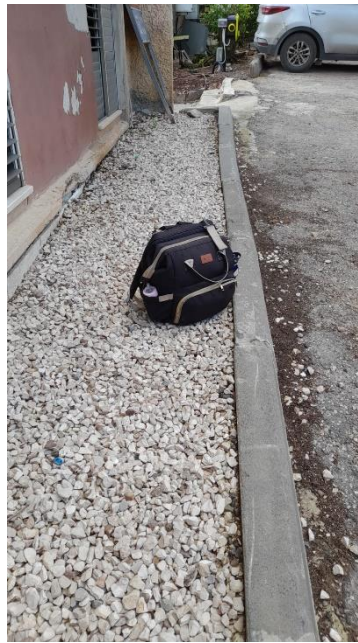
ידיעון מספר 2 פברואר 2024

הערה; הידיעון לא בא לעשות הכרות עם אנשים או אירועים
בקהילה הקטנה שלנו אלא ליידע ולגעת במתרחש בה

הבזקים

- בטיול הקהילה שאירגנה **שירה שלוסברג**, באמצעות קבוצה נוצרית מעפולה באתרים נוצריים ויהודים באזור הכנרת, ציין אחד הנוכחים: "**...איזה פסיק אנחנו בתולדות המקומות האלה, מעניין מה יגידו עלינו בעוד 2000 שנה?**"
- באותו טיול שאל אחד הילדים: **אם ישוע היה משיח ומוחמד היה שליח אז אלוהים שלנו היה המשגיח?**
- במוזיאון בגינוסר מול שברי הסירה המיוחסת לתקופת ישוע ציין אחד הילדים: **מצחיק שנותנים חדר שלם לסירה שבכלל לא יכולה לשוט**

תמונות אופיניות לווטסאפ של הקהילה - מי שחך? (בחדר האוכל, בחנייה ובמקומות אחרים)

ראיון עם טובה אלקיים

עזבנו את אילון ב-8/7. לאחר הודעת המועצה, היה לנו ברור שאי אפשר להישאר בבית. בהתחלה עברנו אל אביו של אבי בקריית מוצקין... אבל שם היה צפוף ולחץ מדי ולא היו ממ"ד או מקלט תיקני. חיפשנו מקום נוח ובטוח יותר לשהות ארוכה. בית הספר בו עובד אבי המשיך לעבוד ולא רצינו להיות רחוקים ממנו אבל כמובן, שחיפשנו פתרון מתאים גם לילדים (שקד בת ה-19, איתמר בן ה-15, אלעד בן ה-11 - ואביגיל בת ה-8) וגם לי.

פנינו ללילך ובאמצעות חמ"ל המועצה וחמ"ל האירוח האזרחי קיבלנו בית של אומנית בכפר גליקסון. הבית היה מלא השראה, פסלים, ציורים, קרמיקה וויטראז'ים בכל מקום. המשפחה נסעה לחו"ל עוד לפני אוקטובר ולא תכננה לחזור במהרה. הסתדרנו לא רע ואז הצצתי במקרה בלוח השנה שלהם והסתבר, שהם אמורים לחזור בזמן הקרוב. עברנו למקום זמני נוסף אבל החלטנו שצריך לעגון במקום קבוע יותר.

רצינו להגיע לאחת מקהילות אילון, שהתארגנו, לא רחוק מדי ממקום עבודתו של אבי בבית ספר בקריות. הציעו לנו את פרוד או את בית אלפא. בשיחה עם הפיקוח על הגנים במשרד החינוך הבנתי שרחל דנה, חברתי לעבודה מזה זמן נמצאת בבית אלפא, ידעתי גם מי המפקחת על הגנים שם וזה עזר לי להחליט על מקום השהיה הבא.

אנחנו נמצאים בבית אלפא מאז ה-26.10. שמחנו לפגוש כאן יידיים ולא להיות לבד. שקד נכנסה לעבוד בפעוטון, איתמר התקבל לפנימית "אדם ואדמה", פנימייה חקלאית ברמת הגולן שעברה באותו זמן לבית הספר כדורי וחבריה עזרו לחקלאים באזור. אלעד ואביגיל מצאו את מקומם בבית הספר שהתארגן כאן. אבי ממשיך לעבוד בבית הספר שלו ואני הצטרפתי למערך הגנים של ילדי אילון שהתגבש לאט לאט.

תחילה קיבלנו מבית אלפא את "קישקשתא", משחקיית הילדים של הקיבוץ. המקום כלל חדר אחד גדול ללא מחיצה, בו שהו ילדים מגילים שונים. המרחב היה מלא בגירויים ולא ממש אפשר "עבודה גנית" והצוות לא היה יציב. היה לי ברור שאני נכנסת לעבוד שם ולתת את המענה עד כמה שאוכל.

לאחר זמן קיבל הגן שלנו בית, ששימש לסרוגין את גני חפציבה ובית אלפא בזמן שבתי האם שלהם שופצו. הבית נמצא בקיבוץ חפציבה הסמוך מאד למתחם האירוח בבית אלפא, שם נמצאים גם הפעוטונים שלנו. הבית הוכן, שוקם ואובזר תוך שיתוף פעולה עם מפקחת הגנים שלנו, מנהלות הקהילה

בבית אלפא ובאילון, רכזת החינוך בבית אלפא ורכזת החינוך שלנו נטע וכן החמ"ל האזרחי, שהפך בין לילה בית מוזנח לגן יפיפה שלא חסר בו דבר.

יש לנו 17 ילדים בגן, רובם מקהילת אילון. הסביבה מתאימה מאד לילדים ולתנאים שאנו אוהבים לעבוד בהם, מקום מרווח, טבע מסביב וצוות יציב. משרד החינוך נותן מעטפת טובה נעזרנו ואנו נעזרים בכוח עזר מתאים.

עם המעבר לבית אלפא הייתי באופוריה, קהילה פעילה, אנשים מוכרים ועבודה שאני אוהבת. הייתי ממש בהיי. תחילה גרנו בצפיפות רבה, במשך הזמן עברנו לגור ב-2 חדרים ושקד, שהתגייסה קיבלה חדר לעצמה. רווח לנו. כל אחד מבני המשפחה מצא את העוגן שלו.

אנו מרוצים מן התנאים ומן המקום ומדי פעם בודקים עם עצמנו ומוצאים, שקהילת אילון בבית אלפא היא המקום המתאים ביותר למשפחה שלנו בתקופה זו של חוסר וודאות.

אני מאד אוהבת את המקום הזה יש בו אנרגיות טובות (לא פלא שהרבה יוצרים ואמנים ישבו בו), אבל יודעת שאין זה המקום שלי. ההתמודדות האמיתית עוד לפנינו. לפעמים יש לי הרגשה שיש בי בור שקשה למלא של אין, של חוסר. מצב הרוח עולה ויורד ולפעמים בא לידי ביטוי בהרגשה פיזית קשה וגם בחולי. עם זאת אני מוכנה להיות פה עד שיהיה פתרון שלם ומחזקת את המאמצים של הצבא והנהגת המדינה להשיגו. אני מוכנה לתת להם כמה זמן. שצריך כדי שנוכל לחזור לביתנו לא כפי שיצאנו ממנו ולא כפי שהוא עכשיו.

בבית אלפא בסוף דצמבר יום הולדת לאבי

מלווים את שקד ללשכת הגיוס.